

БЕЛАРУСКАЯ МОВА ЗАГУЧАЛА І Ў АДЭСЕ

Як вядома, за межамі Рэспублікі Беларусь (паводле дадзеных Нацыянальнага атласа Беларусі) стала пражывае амаль тры мільёны беларусаў. Па прыкладу ўраджэнцаў з іншых краін у апошнія гады на розных кантынентах сталі з'яўляцца нацыянальныя культурна-грамадскія аб'яднанні, спартыўныя клубы, нядзельныя школы і інш. Дзевяць гадоў таму назад узнякла такое аб'яднанне і ў Адэсе, дзе пражывае каля дваццаці тысяч выхадцаў з Беларусі. Узначаліў яго ўраджэнец Піншчыны, былы палкоўнік нацыянальнай бяспекі Фёдар Паўлавіч Кавалевіч. Дзякуючы яго ўменню працаваць з людзьмі, настойлівасці ў дасягненні паставленага, у 1999 годзе было не толькі афіцыйна зарэгістравана нацыянальна-культурнае аб'яднанне грамадзян “Беларусь”, але ў хуткім часе па вуліцы Садовай, што мяжуе са славутай Дэрыбасаўскай, удалося атрымаць у арэнду некалькі пакойчыкаў. Пасля праведзенага сваімі сіламі і на ўласныя сродкі рамонту, атрымалася даволі ўтульная штаб-кватэра – з дзяржаўнай сімволікай Рэспублікі Беларусь, кнігамі і геаграфічнымі картамі, абразамі беларускіх святых, рознымі сувенірнымі упрыгажэннямі. Паступова склаўся і касцяк найбольш актыўных членаў таварыства, куды ўвайшлі прафесійны мастак Вячаслаў Ігнаценка, акадэмік-генетык Адольф Стэльмах, кіраўнік 5-й студыі мясцовай тэлекампаніі, выпускніца журфака БДУ Марына Багрый-Шахматава, дырэктар цэнтралізаванай сеткі дзіцячых бібліятэк г. Адэсы Галіна Лазарава, загадчыца дзіцячага садка Стэфанія Шмыгіна і інш. У мясцовых газетах, на радыё і тэлебачанні з'явіліся першыя аб'явы-візітоўкі нацыянальна-культурнага аб'яднання “Беларусь”, на гасцінны агенцтвы на Садовай сталі прыходзіць новыя і новыя суайчыннікі, частымі гасціямі ў беларусаў сталі прадстаўнікі іншых таварыстваў – гагаузскага “Бірлік”, рускага “Русіч”, “Чэшскай родыны”, саюза палякаў імя А.Міцкевіча, балгарскага клуба “Огнишце” і інш.

Паступова таварыства “Беларусь” стала сапраўдным прадстаўніцтвам Рэспублікі Беларусь у Адэсе і Адэскай вобласці, куды з рознымі прапановамі, уласнымі просьбамі сталі звяртацца выхадцы з Брэсцка-Пінскага Палесся, ураджэнцы Наваградчыны і Віцебшчыны, старажытнага Турава і юнага Светлагорска. І ўжо зусім сваімі лічыліся тут Ядзвіга Паплаўская і Аляксандр Ціхановіч, славутыя “Песняры” на чале з незабыўным Уладзімірам Мулявіным, удзельнікі фальклорна-этнографічнага ансамбля “Церніца”, іншыя артысты з Беларусі, што гастралявалі ў дружалюбнай Адэсе. Цяплю і гасціннасць суродзічаў адчулі тут і прадстаўнікі машына- і трактара будаўнічых прадпрыемстваў, што працавалі на міжнародных выставах-ярмарках. А як весела і з якой выдумкай працавалі на сядзібе таварыства дні нараджэння актыўістаў, юбілеі, проста беларускія пасядзелкі, калі насталыгічна гучаць народныя песні і прыпейкі, узгадваючы радкі з любімых твораў Купалы і Коласа, Багдановіча і Гілевіча, Бураўкіна і Пісъмянкова. Душой кампаніі, завадатарам самых розных мерапрыемстваў заўсёды выступае Фёдар Кавалевіч, які безбаязна можа пастукацца ў кабінет любога непрыступнага чыноўніка, умее пераканаць субядніка, абудзіць у яго імкненне да культурніцкай дзейнасці. Менавіта яму

належыць ідэя правядзення круглага стала на тэму “Беларуская мова як саставная частка славянскага пісьменства і культуры”, які і адбыўся напрыканцы мая.

Аўтар гэтых радкоў добрую гадзіну распавядаў пра гісторычны лёс беларускай мовы, станаўленне і фарміраванне лексічных і граматычных формаў яе, няпростыя варункі бытавання ў нашы дні. У гутарцы прынялі ўдзел і выступілі загадчык кафедры рускай мовы Адэскага універсітэта прафесар Дзмітрый Ішчанка, прафесар Адэскай акадэміі сувязі Алег Пунчанка, дацэнт Ларыса Бурчык, мастак Вячаслаў Ігнаценка, акадэмік Украінскай акадэміі навук Адольф Стэльмах і інш. Выступоўцы з асаблівай цеплынёй падкрэслівалі генетычную і гісторычную знітаванасць трох усходнеславянскіх моў, адзначалі высокі функцыональны статус іх у розных сферах грамадскага і эканамічнага жыцця, асобна спыніліся на аналізе моўнай ситуацыі ў Беларусі ў сувязі з дзяржаўным двухмоўем. Арганічна ўпісалася ў пасяджэнне круглага стала і презентацыя “Украінска-беларускага слоўніка”, ад імя складальнікаў якога выступіла ст. навуковы супрацоўнік Інстытута мовазнаўства імя А. Патабні НАН Украіны Лілія Андрыенка. Варта адзначыць, што гэтая праца ўключае 60 тысяч беларускіх слоў, якія семантыкай, словаўтварэннем, фанетыкай і родавай прыналежнасцю адрозніваюцца ад украінскіх адпаведнікаў. З улікам накладу ў 5 тысяч экземпляраў і цудоўнага паліграфічнага выканання можна толькі пазайздросціць і павіншаваць ініцыятара выдання і аднаго са складальнікаў гэтай унікальнай працы акадэміра Рыгора Пятровіча Піўтарака – шчырага рупліўца на ніве беларусістыкі, члена камітэта Міжнароднай асацыяцыі беларусістаў.

Круглы стол-вечарыну, якая ладзілася ў Палацы культуры імя Лесі Украінкі, завяршила музычнае выступленне навучэнцаў беларускай нядзельнай школы, у якім прагучалі народныя песні ўсходніх славян. І яшчэ доўга не расходзіліся землякі, даваліся інтэрв'ю мясцовым тэле- і радыёстанцыям, успаміналіся дні маленства і юнацтва, узгадваліся далёкія і такія родныя назвы гарадоў і вёсак, навучальных установ... І гучала ў гэты вечар, атулены чарнаморскай цеплынёй і пахам акацый, беларуская мова, якая, па словах начальніка ўпраўлення па справах нацыянальнасцей і рэлігій Адэскай абласной адміністрацыі Яраславы Рэнікавай, аб'яднала ўсіх, хто любіць і паважае свайго суседа, незалежна ад яго роднай мовы і канфесійнай прыналежнасці.

Мікалай Прыйодзіч, загадчык
кафедры гісторыі беларускай мовы БДУ,
доктар філагічных навук, прафесар